

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatelky: **JUDr. D. S.**, o námitce podjatosti vznesené v řízení vedeném pod sp. zn. 16 Kss 7/2020,

t a k t o :

Členové kárného senátu Nejvyššího správního soudu 16 Kss JUDr. Karel Šimka, JUDr. Pavel Příhoda, Mgr. Martin Šalamoun, JUDr. Petr Vlach, JUDr. Michal Žižlavský a prof. JUDr. Marie Karfíková, CSc. **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 16 Kss 7/2020.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáním ze dne 10. 12. 2020, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 12. 2020, vznesla navrhovatelka ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 16 Kss 7/2020 námitku podjatosti všech členů kárného senátu 16 Kss, který je podle rozvrhu práce příslušný k projednání a rozhodnutí věci.

[2] Důvod podjatosti, který ostatně podle navrhovatelky plyne přímo ze zákona, spočívá jednak v tom, že všichni členové kárného senátu, vyjma JUDr. Příhody a Mgr. Šalamouna, se podíleli na rozhodování věci v předchozím soudním řízení, konkrétně v kárných řízeních vedených s navrhovatelkou pod sp. zn. 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018, jejichž obnova je předmětem řízení vedeného pod sp. zn. 16 Kss 7/2020. Navrhovatelka dále připomněla, že bylo u zdejšího soudu pod sp. zn. 16 Kss 6/2019 již vedeno řízení o návrhu na obnovu uvedených kárných řízení, a jejich obnova byla zamítnuta. Na důvodech obnovy předmětných řízení, které uváděla v předchozím návrhu, trvá. Opětovně popsala tyto důvody, jejichž podstatou byla tvrzení souvislost rozhodnutí kárného senátu o jejím odvolání z funkce s návrhem na jmenování nových soudců, jenž byl vládě předložen hned další den. Na jeho základě byla soudkyně jmenována a k Okresnímu soudu v Blansku přidělena Mgr. Lenka Poláchová, která je běžkyní za blanenský oddíl. Běžcem je i soudce Krajského soudu v Brně (dříve Okresního soudu v Blansku) JUDr. Pavel Bachratý. Stejně tak soudkyně Okresního soudu v Blansku Mgr. Ing. Lada Horáčková (která dříve pracovala u Nejvyššího správního soudu) byla přijata coby asistentka k okresnímu soudu právě v době podání kárného návrhu vůči navrhovatelce, a to bez jakéhokoli výběrového řízení. Soudkyně se pak stala dva dny předtím, než byla navrhovatelka zproštěna výkonu funkce soudkyně.

[3] V kárných řízeních vedených s navrhovatelkou pod sp. zn. 16 Kss 6/2017 a 16 Kss 2/2018 členové kárného senátu pochybili, neboť v rozhodnutí č. j. 16 Kss 6/2017 – 98, jsou uvedeny iniciály soudkyně JUDr. Heleny Králové, která měla kárné jednání ve stejný den jako navrhovatelka a v rozhodnutí č. j. 16 Kss 2/2018 – 12 je chybně uvedeno datum

vypracování kárného návrhu. Těmito skutečnostmi se kárný senát nezabýval a její návrh zamítl. V rozhodnutí č. j. 16 Kss 6/2019 – 68 pak totožný senát konstatoval, že navrhovatelka ve své podstatě činí z návrhu na obnovu řízení jakýsi (řádny)opravný prostředek, jímž napadá zejména procesní vady postupu senátu v řízení sp. zn. 16 Kss 6/2017. Podle navrhovatelky tedy tento senát sám uznává, že se v původních řízeních dopustil právních a procesních vad, přičemž však nezodpověděl, proč tak učinil a navíc vyvstala otázka, zda je vůbec tento senát oprávněn kárné návrhy projednávat. Uvedení soudci taktéž v původních kárných řízeních jednali pouze formálně, neprovedli řádně důkazy, když nevypracovali jí navrhovaný znalecký posudek, a dne 11. 4. 2018 pokračovali v jednání bez ohledu na to, že navrhovatelka při jednání vznesla námitku podjatosti JUDr. Karla Šimky, o níž sám kárný senát rozhodl, aniž by byla navrhovatelka vyzvána k jejímu odůvodnění. Kárný senát taktéž dne 15. 1. 2020 v řízení sp. zn. 16 Kss 6/2019 jednal bez její přítomnosti, i když navrhovatelka svoji neúčast řádně omluvila a trvala na osobní účasti na jednání, navíc jednal a rozhodoval v době, kdy ještě nebylo rozhodnuto o jí vznesené námitce podjatosti vůči soudcům senátu Nejvyššího správního soudu Nao 232/2019.

[4] Pokud jde o konkrétní důvody podjatosti JUDr. Příhody a Mgr. Šalamouna, ty navrhovatelka neuvedla a pouze odkázala na to, že námitku podjatosti vůči těmto členům senátu podala již dne 13. 1. 2020 ke sp. zn. Nao 232/2019 a 16 Kss 6/2019. Dále toliko uvedla, že JUDr. Příhoda zřejmě zasedal v odvolacím senátě na Krajském soudě v Brně, kde projednával odvolací věci ve vztahu k Okresnímu soudu v Blansku v době, kdy na tomto okresním soudě rozhodoval JUDr. Pavel Bachratý.

[5] Stěžovatelka dále vznesla námitku podjatosti i vůči všem členům kárných senátů pro soudce, tj. senátu č. 11 a č. 13 a jejich náhradníkům, kterou odůvodnila rovněž okolnostmi jmenování a příchodu soudkyně Mgr. Ing. Lady Horáčkové na Okresní soud v Blansku.

[6] K námitce podjatosti se vyjádřili členové kárného senátu 16 Kss, jejichž podjatost je namítána. Všichni uvedli, že nemají žádný vztah k věci ani k navrhovatelce. S tou se případně setkali pouze jako s kárně obviněnou. Mgr. Šalamoun zdůraznil, že navrhovatelka konkrétní důvody jeho podjatosti ani neuvádí. JUDr. Příhoda potvrdil, že byl od roku 1992 členem odvolacího senátu u Krajského soudu v Brně, avšak k navrhovatelce nemá žádný vztah, s JUDr. Bachratým se blíže znal, avšak není mu zřejmá jeho role v této věci, po svém odchodu z krajského soudu se setkali jen několikrát, naposledy asi před třemi lety.

[7] Námitka podjatosti není důvodná.

[8] Ve smyslu § 10 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, se v projednávané věci přiměřeně užije § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud je se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dán důvod k pochybnostem o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“.

[9] Úvodem je třeba zdůraznit, že postup, jímž je věc odnímána zákonnému soudci (v nyní projednávané věci zákonnému kárnému senátu), je postupem výjimečným, ke kterému mohou vést toliko výjimečné okolnosti. Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že takovéto výjimečné okolnosti v posuzované věci nejsou dány.

[10] Ustanovení § 22 zákona č. 7/2002 Sb. obnovu řízení ve věcech kárných blíže neupravuje. V souladu s § 25 téhož zákona se proto přiměřeně použije zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád.

Ten ve svých ustanoveních o obnově řízení, tj. v § 277 a násl., konkrétně v § 281, stanoví, že o návrhu na povolení obnovy řízení rozhoduje v zásadě soud, který rozhodl nebo by rozhodoval věc samu v prvním stupni. Nepožaduje přitom jiné složení senátu či jiného samosoudce a v praxi se tak ani neděje. Tento postup ostatně posvětil i Ústavní soud – viz jeho usnesení ze dne 6. 5. 2009, sp. zn. III. ÚS 2460/08, v němž je vysloveno, že „je dokonce žádoucí, že ve věci budou rozhodovat stejné soudní osoby jako v řízení původním“. Smyslem obnovy řízení totiž není náprava právních vad či jiných pochybení z původního řízení, „ale jedná se o mimořádný opravný prostředek umožňující soudu rozhodnout na základě nových důkazů a skutečností, které mu nebyly v původním řízení z objektivních příčin k dispozici. Vyjdou-li najevo tyto důkazy nebo skutečnosti, neznamená to, že původní rozhodnutí bylo nesprávné či chybné za dřívějšího důkazního stavu. Soudce, který ve věci původně rozhodoval, není motivován na zachování původního rozhodnutí za změněné důkazní situace, ale má naopak povinnost postupovat s ohledem na imperativ materiální pravdy. Přitom je dokonce účelné, účastní-li se rozhodování o návrhu dle § 282 a násl. tr. řádu soudce s věcí již z dřívějšího obeznámení, který nejlépe může posoudit charakter (novost) navrhovaných důkazů“ (k těmto závěrům dospěl Ústavní soud též v usnesení ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. III. ÚS 62/04). Byť se tedy v dané věci jedná o věc totožnou, vzhledem ke speciální úpravě obsažené v zákoně č. 7/2002 Sb., respektive v trestním řádu, se věta druhá ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. neuplatní. Argumentace navrhovatelky v tomto směru proto není důvodná.

[11] Pokud jde o argumentaci navrhovatelky týkající se procesního postupu kárného senátu v řízení vedeném pod sp. zn. 16 Kss 6/2017, ta nemůže být ve smyslu výše uvedených závěrů a citovaných ustanovení (zejména vzhledem k větě třetí ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s.) důvodem k vyloučení soudců z projednávání a rozhodování věci.

[12] Další časové a věcné souvislosti, které navrhovatelka zmiňuje a které soud shrnul v bodu 2 tohoto usnesení, jsou pouhými nepodloženými spekulacemi, které se nadto jeví jako značně přemrštěné a často jsou i nesrozumitelné. Nadto navrhovatelka většinu těchto skutečností uplatnila již ve svém předchozím návrhu na obnovu řízení, o němž bylo rozhodnuto pod č. j. Nao 232/2019 – 47. Totéž platí i ve vztahu k námitce podjatosti vznesené vůči soudcům JUDr. Příhodovi a Mgr. Šalamounovi (ve vztahu k němuž navrhovatelka dokonce žádné konkrétní důvody podjatosti neuvedla), a také vůči členům kárných senátů ve věcech soudců č. 11 a č. 13 a jejich náhradníkům.

[13] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že členové kárného senátu Nejvyššího správního soudu 16 Kss JUDr. Karel Šimka, JUDr. Pavel Příhoda, Mgr. Martin Šalamoun, JUDr. Petr Vlach, JUDr. Michal Žižlavský a prof. JUDr. Marie Karfíková, CSc. nejsou vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. 16 Kss 7/2020.

[14] Vzhledem k tomu, že z projednávání a rozhodnutí věci nejsou vyloučení členové senátu, kterému byla věc přidělena podle rozvrhu práce, nerozhodoval již soud o vyloučení dalších soudců uvedených v návrhu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. ledna 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu